

Erichsen slutter af med et rids af Langes videnskabelige indsats. Et fyldigt personregister slutter bogen og bøder i nogen grad på den manglende kommentar til brevene.

Vagn Dybdahl.

Garantselskabet Skive Folkeblad. (Skive Folkeblad, 1956). 271 s.

I 1880 blev avisen »Skive Folkeblad« grundlagt som et privatejet venstreblad, i 1906 overgik det til et garantselskab på 166 medlemmer fra egnen. Den sidste begivenhed er baggrunden for denne bog, hvis første halvdel skildrer selskabets historie, medens anden halvdel er specialartikler om redaktør Carl Hansen (Vinde) ledsaget af nogle af hans artikler og taler. Garantselskabets historie, der også for en stor del er Carl Hansens historie, er fortalt af redaktør Elin Hansen. En egentlig historisk behandling er det ikke blevet, men gennem den noget episodiske og springende fremstilling gives der alligevel et fængslende indtryk af egnens politiske liv, et indtryk som uddybes i de følgende artikler om Carl Hansen, hvoriblandt særlig må nævnes Axelsen Drejers udmærkede skildring af Carl Hansens indsats i andelsbevægelsen, Asger Lavrsens om arbejdet for husmandssagen og Bertel Dahlgaards om sit forhold til Carl Hansen og Skivekredsen; den sidste artikel lægger egentlig op til et emne, der kunne hedde »Folketingsmanden og valgkredsen«, og som nok kunne fortjene at tages op til en mere generel undersøgelse. Det afsluttende udvalg af artikler og taler er ganske kort og burde sikkert have været en del større for fuldtud at give et indtryk af Carl Hansens ejendommelige journalistik.

Vagn Dybdahl.

Axel H. Pedersen: C. B. Henriques, en rettens tjener. (Gad, 1956). 316 s.

Det er en ejendommelig og fængslende bog, landsretssagfører, dr. jur. Axel H. Pedersen her har føjet til sit omfattende forfatterskab. Ejendommelig er den på grund af tilblivelsesformen: Axel H. Pedersen har selv skrevet en ramme, som han så har udfyldt med C. B. Henriques' egne ord, enten taget på båndoptager eller gengivet fra tidligere offentliggjorte taler og artikler. Bogen er derved blevet en blanding af biografi og selvbiografi, og samtidig er den på grund af C. B. Henriques' årelange centrale stilling blandt danske sagførere blevet et vægtigt bidrag til retshistorien.

Henriques blev kandidat i 1893 og højesteretssagfører allerede 1906. Det er først fra dette sidste år, bogen ret tager fart, studieårene og den første tid som sagfører omtales kun kort. I de to følgende kapitler præsenteres dernæst de mænd, der fra 1906 har virket i højesteret, enten som dommere eller som sagførere, gode og levende portrætter er det, men hvor man dog længere henne i læsningen savner et personregister, når man ønsker at vende tilbage til en samlande karakteristik af en mand, der nævnes i anden forbindelse. I kapitlet »Justitias vægtskål« behandles nogle af de retssager, Henriques har procederet i, hovedafsnittet er et optryk af hans indlæg mod lensafløsningsloven under sagen om dens forhold til ejendomsrettens ukrænkelighed. I de følgende kapitler »Forsvarergerningen«, »Rettens pleje« og »Sagførerstanden« gives der både en række oplysninger og en fremlægning af kildemateriale, som er væsentlig for forståelse af forholdene før, »under« og efter retsreformen, alt ledsaget af en klog og besindig vurdering af personer og begivenheder, selv om det undertiden må undre lidt, at næsten alle sagførere, der omtales, enten er fremragende